

føre en Ordning, der indeholder dette. Men derimod gennemførtes der en Ordning, som indeholdt Ting, der aldrig nogen Sinde var kommet frem tidligere i alle de mange Forsøg paa en Valutaordning, som den tidligere Regering havde gjort. I denne Valutaordning blev ogsaa indført en Bestemmelse om, at der skulde foretages Tilbagebetaling af et Laan. Det var en overordentlig god og fornuftig Foranstaltning, og det var der aldrig nogen Sinde Tale om i det tidligere Ministeriums Tid. Det tidligere Ministerium talte kun om nye Laan, aldrig om Tilbagebetaling. Det var noget af det første, jeg frembar herfor den danske Rigsdag, Nødvendigheden af at nedbringe Statens Gæld, og jeg fremhævede meget stærkt, at det ogsaa betød meget for Valutaordningen, om vi ved Nedbringelsen af den indenlandske Gæld kunde nedsætte Seddelomløbet i Danmark. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard ved, at vi ønskede, at Gælden paa de 40 Millioner til Nationalbanken som Betaling for Landmandsbankens Præferenceaktier skulde tilbagebetales ved en direkte Skat, men Landstingets Flertalspartier, Venstre og det konservative Folkeparti, krævede, at en Del af det skulde være indirekte Skat. Det var ikke os, der i det Øjeblik førte de indirekte Skatter frem, det var Venstrepartiet og det konservative Folkeparti. Men vi bøjede os for det Krav, der stilledes om, at en Del af de Indtægter, der skulde tilvejebringes, maatte skaffes gennem indirekte Skatter, fordi vi indsaa Nødvendigheden af, at der paa det Tidspunkt skabtes en Valutaordning. Og jeg skal sige, jeg har aldrig fortrudt, at vi bøjede os, for jeg tror, det var en god Valutaordning, vi fik, og naar man ikke har Magt, maa man bøje sig for de Ønsker, der kommer frem som Betingelse for at føre den Ordning igennem, som man vil have igennem. Disse 40 Mill. Kr. vil nu blive tilbagebetalt i Løbet af 2 Aar. Paa Finansloven for 1925—26 er der optaget 20 Mill. Kr. til Tilbagebetaling af denne Gæld. Det er den første Finanslov, der har foreligget i mange Aar, hvor der har været en saadan ekstraordinær Tilbagebetaling af Gæld. Jeg anser det for at være overordentlig nyttigt, ogsaa af Hensyn til Valutaordningen —, hvad der jo ogsaa var Forudsætningen —, at vi paa den Maade faar en Tilbagebetaling af Gæld. Men lad os stadig erindre, at det er ikke det nuværende Ministeriums Gæld, der tilbagebetales, lad os huske paa, hvem der stiftede dette Laan. Det var den tidligere Regering, som skulde anbringe Præferenceaktier i Landmands-

banken og laante Pengene i Nationalbanken til en Rente af 7 pCt. Det var den tidligere Regering, som henlagde disse værdiløse Præferenceaktier i Kassebeholdningen for at opveje disse 40 Mill. Kr.'s Laan. Det var den nuværende Regering, som først og fremmest afskrev de 40 Mill. Kr., som værdiløse og dernæst frembragte Muligheden for at tilbagebetale de 40 Mill. Kr. som modsvarede dem igennem Laan i Nationalbanken. Den forrige Regering skaffede os dette Laan, skaffede de værdiløse Præferenceaktier, den socialdemokratiske Regering reviderede Værdien og tilbagebetalte Laanet. Saaledes er Kendsgerningerne, dem kommer man ikke udenom.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard omtalte Valutaloven. Jeg skal vel vogte mig for at sige, at det ærede Medlem udtalte, at han ikke ønskede, at Valutaordningen skulde holde; det har jeg heller aldrig udtalt tidligere, men det ærede Medlem har haft en Tilbøjelighed til at mene, at noget saadant vilde vi sige, det tyder ikke paa nogen god Samvittighed, men det ser jeg bort fra, jeg har aldrig sagt det. Men det ærede Medlem har jo en ejendommeligt Tilbøjelighed til ved alle Lejligheder at beskæftige sig med denne Valutaordning, og da det ærede Medlem alligevel ikke staar op og siger, at han tror paa, at denne Valutaordning vil holde, vilde jeg egentlig — men det kan jeg naturligvis ikke have nogen Indflydelse paa — foretrække, at det ærede Medlem ikke beskæftigede sig saa stærkt med Valutaordningen. Og det ærede Medlem har jo heller ikke nogen særlig Grund til det, han har ingen Prioritet i Valutaordningen, den blev vedtaget af de 3 Partier mod det konservative Folkeparti, men det er maaske netop derfor at det ærede Medlem saa meget ønsker at beskæftige sig med den. Det er maaske, fordi det ærede Medlem nu er klar over, at det vilde have været heldigt, om han havde haft en Prioritet i denne Ordning. Hvis jeg skulde sige noget om Valutaordningen, skulde det være dette, at den, saa vidt jeg kan se i Øjeblikket, virker tilfredsstillende, og at der ikke er nogen Grund til at tvivle om, at den ikke ogsaa vil virke tilfredsstillende i den nærmeste Tid. Det er vanskeligt at se langt ud i Fremtiden, men de Vidnesbyrd, der foreligger, synes at vise, at saaledes er det. Jeg ser saaledes i Aften i et af Bladene et Citat fra et svensk Finansblad, som skriver, at man i Danmark med Fortrøstning kan se hen til, at Valutaordningen vil virke paa den Maade, man har tænkt, og det fremhæves, at der i Udlandet synes